

Minik Tiyatro

Yavuz DEMİRKIRAN

Minik Tiyatro

Yavuz DEMİRKİRAN

Büyük, kalabalık bir evin sessiz bir köşesinde, kimsenin bilmediği bir sır vardı. Tozlu bir kitaplığın arkasında, eski bir kibrit kutusundan yapılmış minicik bir tiyatro duruyordu. Perdesi bir ipek parçası, sahnesi ise kırmızı bir kâğıt şeridiydi. İçinde, her biri yaklaşık üç santimetre boyunda, hayal kurmayı çok seven dört minyatür oyuncu yaşıyordu. En küçükleri Pip'in, küçük bir alev gibi dikilen parlak turuncu saçları vardı.

Pip'in üzerinde kırmızı yamalı cebi olan mavi bir tulum ve göğsüne iğnelenmiş sarı bir yıldız vardı. Her sabah Pip kibrit kutusu sahnesine zıplayıp, "Günaydın, topluluk! Bugün ne oynayalım?" diye seslenirdi. Dikkatli planlamacı Milly, yuvarlak gözlüklerini ve yüksük şapkasını düzeltirdi. Küçük bir defter tutar ve her şeyi iki kez ölçerdi. Hardal rengi yeleğiyle güçlü ve tıknaz Tock, dekorları taşırdı. Lila şalıyla Nine, hepsini nazik gri gözlerle izlerdi.

Topluluk her gün çalışırdı. Pip gösterişli selamlar çalışırdı. Milly akıllı replikler çalışırdı. Tock küçük ipek perdeyi yukarı aşağı sarmayı çalışırdı. Nine bir düğmenin üstüne oturup hafifçe alkışlardı. "Açılış gecesi yaklaşıyor," dedi. "Bütün ev izleyecek." Minyatür oyuncular duvarlardaki bütün böcekleri, kınkanatlıları ve fareleri davet etmişlerdi ve minik tiyatro heyecanla uğulduyordu.

Bir akşam Tock, kibrit kutusunun çatısını onarmak için yukarı tırmandı. Sallandı. Oynadı. Sonra hafif bir hışırtı ve bir gümbürtüyle bütün sahne kâğıt ve karton yığınınına dönüşerek çöktü. "Olamaz!" diye bağırdı Pip. "Tiyatromuz mahvoldu!" Milly düşen parçaları ölçüp başını salladı. "Çatı eğilmiş, sahne yırtılmış. Açılış gecesi yarın!" Tock eğilmiş bir parçayı kaldırıp iç çekti.

Bir an herkes kıpırdamadan durdu. Pip'in yeşil gözleri yaşla doldu, Tock'un sıcak kehribar gözleri bile üzgün görünüyordu. Ama Nine örgü şişi bastonuna vurup gülümsedi. "Hadi, hadi," dedi yumuşacık bir sesle. "Bir tiyatro kartonu değildir. Tiyatro, hikâyedir ve onu anlatan insanlardır. Haydi, birlikte yeniden inşa edelim." Pip iki yanağını silip başını salladı.

Pip bir yüksüğün üstüne zıpladı. "Takım çalışması!" diye bağırdı Pip. "Günlük eşyalardan yeni bir tiyatro yapabiliriz!" Milly küçük defterini açıp plan yapmaya başladı. "Koltuklara, bir perdeye ve bir spot ışığına ihtiyacımız var," dedi. Tock ellerini ovuşturdu. "Ben de ağır şeyleri taşıyabilirim." Nine odaya göz gezdirdi ve gülümsedi. "İhtiyacımız olan her şey zaten var," dedi. "Sadece gözlerimizi açmamız yeterli."

Topluluk yeri ve rafları aradı. Milly kırmızı, mavi ve altın renkli, yuvarlak ve parlak bir düğme kavanozu buldu. "Bunlar harika koltuklar olur!" dedi. Pip düğmeleri düzgün sıralar hâlinde dizmeye yardım etti, sonra denemek için birinin üstüne oturdu. "Mükemmel," diye kıkırdadı Pip. "Bir kınkanatlıya, bir fareye ya da bana tam uygun."

Tock büyük bir ahşap iplik makarasını yer boyunca taşıdı, yuvarlarken homurdanıp durdu. "Bu nereye gitsin?" diye sordu. Milly yeri ölçüp gülümsedi. "Sahnenin bir perdeye ihtiyacı var," dedi. "Bu güzel ipliği makaranın etrafına sarıp yukarı aşağı çekebiliriz." Tock ipliği dikkatle sardı ve perde bir sihir gibi yükselip indi.

"Ama sahneyi nasıl aydınlatacağız?" diye sordu Pip. Minik tiyatro karanlık ve loş olmuştu. Nine yüksek rafa baktı ve örgü şışı bastonuyla işaret etti. "Bir şişe kapağı," dedi. "Parlak ve gümüş. İçine küçük bir mum yerleştirirsek gerçek bir spot ışığı gibi parlar." Tock yukarı tırmandı ve kapağı yerine koydu. Işıldadı, parlamaya hazırdı.

Bütün gece dört arkadaş yan yana çalıştı. Milly ölçtü ve planladı. Pip düğmeleri ayırdı ve yeri süpürdü. Tock taşıdı, kaldırdı ve her şeyi düzeltti. Nine makaraya küçük bir dantel parçası bağladı ve yeni tiyatroya gülümsedi. Sabaha karşı minik sahne köşede duruyordu; düğmelerden, iplikten, bir makaradan ve bir şişe kapağından yapılmıştı.

Pip yeni tiyatroya baktı ve soluęu kesildi. "Eskisinden daha güzel!" Dügme koltuklar sıralar hâlinde pırıldıyordu. Makara perde yumuşak ve güzeldi. Şişe kapağı spot ışığı yüksek rafında duruyordu. "Bunu birlikte yaptık," dedi Milly defterine yazarak. Tock başını salladı ve cep saatini kontrol etti. "Seyirciler birazdan gelir," dedi. Pip'in yeşil gözleri heyecanla parlıyordu.

Nine topluluęu etrafına topladı. "Unutmayın," dedi yumuşak bir sesle, "herkes birlikte çalıştığında hayal gücü sıradan şeyleri şaşırtıcı bir şeye dönüştürebilir." Pip sarı yıldızı biraz daha düz ięneledi. Milly yeşil puantiyeli elbisesini düzeltti. Tock şişe kapaęını parlayana kadar parlattı. Sonra minik seyirciler teker teker gelmeye başladı.

Kıncanatlılar tıpır tıpır içeri girip ön sıradaki düğme koltukları buldular. Fareler kibarca ciyaklayıp büyük mavi bir düğmenin üstüne birlikte oturdular. Güveler altın düğmelere doğru uçuşup kanatlarını katladılar. Nine lila şalıyla kapının yanında durdu. "Hoş geldiniz, hoş geldiniz!" dedi sıcacık bir sesle. "Minik Tiyatro, açılış gecesini sunmaktan gurur duyar!"

Tock makarayı çekti ve iplik perde yükseldi. Pip gümüş şişe kapağı spot ışığına adım attı ve derin, mutlu bir nefes aldı. Minik tiyatro sessiz ve sıcacıktı. "Bir zamanlar," diye başladı Pip, "dört arkadaş sahnelerini kaybetti ve daha iyisini buldu." Seyirciler düğmelerinin üstünde öne eğildiler ve bütün gözler fal taşı gibi açıldı.

Gösteri şarkılarla, şakalarla ve selamlarla doluydu. Kınkanatlılar ayaklarını yere vurdu, fareler sevinçle ciyıkladı. Son perde indiğinde bütün ev alkışladı ve tezahürat yaptı. Pip, Milly, Tock ve Nine el ele tutuşup hep birlikte eğildiler. "Başardık!" diye fısıldadı Pip. "Hayır," dedi Milly gamzeli bir gülümsemeyle, "birlikte başardık."

O gece dört minik oyuncu en sevdikleri düğmelerin üstüne oturup yeni tiyatrolarına baktılar. Makara perde, düğme koltuklar ve şişe kapağı spot ışığı büyülü küçük bir yer yaratmıştı. Pip tulumundaki sarı yıldıza bakıp gülümsedi. "Fikirlerimizi paylaşır ve birbirimize yardım edersek," dedi Nine sevgiyle, "her şeyden harika bir şey inşa edebiliriz."